

1. Ej - hle, na - še chasa bě - ží ze sa - la - ša [: k Ježíš - ko - vi ma - lé - mu, Kristu Pá -

nu krásné - mu. :] Ve zpě - vu dě - ku - jí, je - mu se klaně - jí, s andě - ly nad ho - ra -

mi, s ptáčky a o - več - ka - mi ple - sa - jí.

2. Jděme a pospěšme,
těž se mu klanějme!
[: On v městečku Betlémě
leží v prostičkém chlévě. :]
V jesličkách na seně,
jsou při něm andělé,
Josef, pěstoun Ježíše,
kolébá jej tam tiše, Ježíše.

3. K nohám mu padněme,
dary obětujme,
[: jemu libě zpívejme,
ať se mu zalíbíme, :]
křesťané upřímní,
znejme dobrodiní,
že k nám na zem sestoupil,
by nás všechny vykoupil krví svou.

4. Drahé Jezulátko,
 rozmilé Děťátko,
 [: zrozené jsi v chudobě,
 trpíš vše dobrovolně, :]
 to pro nás, pro hřích náš,
 abys vin zbavil nás.
 Ty znáš srdce každého,
 jak zlého, tak dobrého,
 všechněch nás.

5. V těch chladných jesličkách,
 ovinut v plénčičkách
 [: musíš trpěti zimu,
 pro naši velkou vinu, :]
 velikou lásku k nám,
 ty jsi prokázal nám,
 žes přijal člověčenství
 sám ve své osobnosti, Kristus Pán.

6. Zdráva buď, Královno,
 Krista Pána Matko,
 [: plná milosrdenství,
 též i dobrotivosti, :]
 uslyš nás, pomni nás,
 stůj při nás v každý čas.
 Pros u Synáčka svého,
 Ježíška rozmilého, vždy za nás.

2. Jdě-me a pospěšme, též se mu klanějme! [: On v městeč-ku Betlé - mě le-ží v pros-

tičkém chlé - vě. :] V jesličkách na se - ně, jsou při něm andě-lé, Josef, pės - toun Je-ží -

še, ko-lé - bá jej tam ti - še, Je - ží-še.

3. K no-hám mu padněme, da - ry o - bě - tujme, [: je - mu li - bě zpí - vej - me, ať se mu

za - lí - bí - me, :] křes - tá - né upřím - ní, znejme dob - ro - di - ní, že k nám na zem sestou -

pil, by nás všechny vy - kou - pil kr - ví svou.

4. Dra - hé Je-zu-látko, roz - mi - lé Děťátko, [: zro-ze-né jsi v chudo - bě, tr-píš vše

dobrovol - ně, :] to pro nás, pro hřích náš, a-bys vin zbavil nás. Ty znáš srd - ce každé -

ho, jak zlé - ho, tak dob - ré - ho, všechněch nás.

5. V těch chladných jesličkách, o - vi - nut v plénčičkách [: musíš tr - pě - ti zi - mu, pro na - ši

velkou vi - nu, :] ve - li - kou lásku k nám, ty jsi pro - kázal nám, žeš přijal člo - věčen -

ství sám ve své o - sob - nos - ti, Kristus Pán.

6. Zdrá - va buď, Královno, Kris - ta Pá - na Matko, [: pl - ná mi - lo - srden - ství, též i dob -

ro - ti - vos - ti, :] u - slyš nás, pomni nás, stůj při nás v každý čas. Pros u Sy - náčka své -

ho, Je - žíš - ka rozmi - lé - ho, vždy za nás.